

Si una bombolla explota fem-ne una altra. Aquesta lògica s'ha aplicat, des de 1997 a l'actualitat, en un àmbit amb el qual mai s'hauria d'haver jugat: el dret a l'habitatge. Tradicionalment obligats a desplaçar-nos a barris i ciutats on poder viure i treballar en coherència amb els nostres recursos monetaris, les artistes protagonitzem un paper rellevant en la reconsideració de les zones que, posteriorment, seran gentrificades. Una vegada i una altra el col·lectiu artístic contribueix a l'enriquiment social a l'hora que facilita la revaloració del preu per a viure.

El concepte "riquesa" col·lapsa en permetre la fugida de capital artístic a les urbs. La dramàtica dislocació del paper de la artista, gentrificadora i gentrificada, només pot conduir-nos en última instància a posicionar-nos per a contribuir en la transformació de la societat.

De la magnífica idea original d'Airbnb, a partir dels matalassos inflables d'uns joves astuts a San Francisco amb una proposta d'economia circular, a la macabra apropiació capitalista que la va convertir (fins abans de la pandèmia) en un veritable perill social a les grans ciutats, provocant una bombolla en el mercat del lloguer de l'habitatge, hi ha un bon tros.

Dins la formalització en una bombolla inflable (terme-imatge que retrata els fenòmens immobiliaris especulatiu), *Housing Bubble And The Art Scene* s'interessa especialment en fomentar el debat i posada en crisi de la noció "economia col·laborativa" i la necessitat de plantejar alternatives efectives per a l'autosuficiència en matèria d'habitatge i d'una sobirania alimentària urbana, fomentant el cooperativisme i la transferència de coneixement.

La fina capa que separa en una bombolla pressostàtica l'espai habitable de l'exterior significa en aquesta obra la lleugera asseveració que existim com a artistes a ulls d'unes dinàmiques capitalistes insistents en contemplar productes i no a productors. Generem realitat i la contrapartida, a efectes pràctics, és la nostra invisibilització.

La paradoxa contemporània a les metròpolis consisteix en un parc immobiliari majoritàriament buit i a l'hora una falta de terreny públic disponible.

Les urbs a tot el planeta viuen actualment un procés de crisi de significat. Se'ns presenten ciutats cada vegada més inassequibles i un parc immobiliari tradicionalment emprat per al treball que, amb les dinàmiques laborals telemàtiques, progressivament va quedant en desús.

La descentralització de les pràctiques artístiques professionals cap a l'extraradi és un fenomen global que contribueix a magnificar la decadència de les metròpolis, limitant la formulació de respostes que reverteixin aquest procés.

La proposta de *Housing Bubble And The Art Scene* a les primeres fases es formula a través de dues línies:

- la creació d'un taller on investigar i projectar l'autoproducció d'unitats habitables inflables. Disseny i prototipat d'un primer model de casa-bombolla inflable (pressostàtica) de polietilè reciclat.

- el desenvolupament d'una aplicació mòbil (app) destinada a la socialització d'espais urbans habitables. Aquesta app configurarà una xarxa que connecti diversitat d'agents públic/privats, compromesos a cedir o llogar de manera justa edificis industrials en desús (també els seus terrats) amb persones interessades a ubicar-hi, temporalment i de manera rotatòria, les seves cases-bombolla, promovent la responsabilitat social individual/corporativa, valor fonamental avui en dia i necessàriament a l'alça.

Housing Bubble & The Art Scene pren el coneixement tècnic de la tradició en arquitectura efímera, inflable, nascuda amb la popularització de l'ús del plàstic i l'obra de creadors com Frank Lloyd (Air Houses 1959) o José Miquel de Prada Poole amb les seves obres d'arquitectura utòpica i modular durant els anys 70's.

La diferència essencial amb els projectes d'"arquitectura utòpica" pneumàtica del passat és evident: als anys 60's-70's la popularització del plàstic porta a alguns artistes i arquitectes a formular solucions habitacionals considerades futuristes, doncs en aquell context socio-econòmic l'habitatge és assequible en relació amb la renda per capita. El mateix José Miguel de Prada Poole afirma en una entrevista que "las ciudades duran demasiado", manifest contextualitzat temporalment en l'opulència de creixement urbà imparable.

El futurisme que semblava projectar-se a molt llarg termini fa 40 anys, a la nostra societat accelerada es torna revisable i contemporani quan a partir de finals dels anys 90 la liberalització del preu del sòl comença a inflar la bombolla que anirà esclatant per etapes, conformant la gran crisi de l'habitatge actual.

Housing Bubble And The Art Scene és un projecte artístic promogut per Marc Serra i concebut per a ésser naturalitzat en una autoria líquida, col·lectiva i que construeix el seu sentit ple en fer-se de i per la ciutadania, re-significant el dret fonamental de l'habitatge en un lloc de generació discursiva, d'afectes i efectes constructius social i mediambientalment. Un espai de frontera gairebé transparent entre allò privat i públic des d'on retratar i postular realitat.

L'experiència vital m'ha portat a derivar progressivament la meva pràctica artística cap a obres amb un destacat component funcional, tractant de trobar un equilibri amb la poètica i estètica que opera en un art contemporani cada vegada més allunyat de la societat.

Activitats:

- "Aire, llit i esmorzar": presentació del projecte itinerant. Taller d'auto-fabricació de bombolles pressostàtiques. Cessió temporal per a allotjar a persones interessades en fabricar-se'n una de pròpia.

- Col·laboració amb l'Escola Superior d'Enginyeries Industrial, Aeroespacial i Audiovisual de Terrassa ESEIAAT per al desenvolupament de l'app de comunicació i socialització d'espais habitables.

- Xerrada i taller sobre el present i futur del plàstic, instal·lacions inflables i auto-producció de bombolles pressostàtiques. A càrrec de Sergi Arbusà, Penique Productions <https://peniqueproductions.com/> .

- "Viure dins una bombolla": xerrada a càrrec de la comissària Zaida Trallero i presentació de publicació.

- "Gentrificación no es un nombre de señora": taller amb Left Hand Rotation <http://www.lefthandrotation.com/gentrificacion/>

-”Ciutats Des-articulades”: xerrada a càrrec d'Idensitat. <https://www.idensitat.net/ca/>

-Proposta col·laborativa amb cooperativa energètica per a la instal·lació de kits solars als recintes exteriors/terrats habitats amb futures cases-bombolla.

-Difusió del projecte de Plataforma col·lectiva de cuina social d'aprofitament *Light Kitchens*: web/app mòbil en l'àmbit de l'economia circular que satisfà l'accés a una alimentació universal sana, digna i creativa, combat el malbaratament i empodera en favor d'una sobirania alimentària.

Aportem valor econòmic mitjançant una curada transformació/cuinat d'excedents alimentaris i seguint, a voltes, receptes sorgides en períodes de recessió econòmica i/o pobresa en un món, per bo i per dolent, globalitzat.

-Implementació d'horts urbans a la ciutat de Terrassa, fomentant el cultiu de plantes que floreixin.

Proposició d'una xarxa que fomenti l'agricultura urbana. Domini plantejat: www.agricult.org.

-Treball de recerca amb mestres apicultors per a consolidar l'apicultura a les grans ciutats. Proposició d'una xarxa, a nivell nacional, que fomenti l'apicultura urbana. Domini plantejat: www.apicult.org.

Els resultats de la recerca sobre els espais a la ciutat amb potencials usos artístics i habitables, creuats amb les necessitats de les persones interessades, seran publicats a l'app mòbil i a una *microsite* del projecte.

Tota la documentació teòrica i visual de la recerca i producció serà documentada i difosa a través de la *microsite* del projecte, les webs de tots els agents implicats i les seves xarxes socials.

Tot el contingut generat es registrarà sota els drets Creative Commons.

HBATAS es formula força abans de la crisi planetària pandèmica. Tancats dins la bombolla de la llar (qui té la sort de disposar-ne), les pantalles han substituït la pell i els cossos. I en reprendre el carrer, l'altra bombolla, la immobiliària, allí segueix, tractant d'anar sempre al límit de la tensió per no arribar a esclatar.

Som conscients que totes participem d'un sistema, el capitalista, fonamentat en un creixement econòmic il·limitat, generador de desigualtats i d'un deteriorament del planeta inassumible. Patim que fins i tot un dret tant bàsic com l'habitatge hagi arribat a ésser extremadament mercantilitzat, provocant un verdader drama social. Sabem que el nostre és un món de caràcter especulatiu, on la cultura, l'art i el pensament, precisament els mecanismes més constructius d'especulació, realment no es consideren fonamentals per a revertir els processos que ens porten al desastre sinó actuem a temps.

Fent focus a la ciutat (postindustrial) de Terrassa m'interessa especialment com aquesta al segle passat va créixer mitjançant el seu teixit industrial, que accepti'm el joc de paraules, es dedicava a la producció tèxtil. La ciutat, repleta de “vapors industrials” i testimonis de la seva existència passada, emprava el vapor per a la generació d'energia que transformava l'activitat de la maquinària en producció material de béns. A *Housing Bubble & The Art Scene* m'interessa l'analogia, com en el cas del vapor, on l'aire transforma ara el buit en un nucli habitable.

Terrassa, *hub* d'investigació acadèmica en tecnologia i comunicació, avança, com tantes ciutats, a través del coneixement. El projecte aprofita tot els actius i n'aporta de nous per transformar-la en el més justa i cohesionada possible.

El projecte es formula per a difondre's i replicar-se internacionalment.